

Det ærede Medlem sagde, at han havde læst ikke blot, hvad der staar i Linierne, men han havde ogsaa læst mellem Linierne. Det sidste vil jeg advare det ærede Medlem mod at befatte sig for meget med, for det kan let føre ind paa Afveje, og det førte det ærede Medlem ind paa den Afvej, at han mente at kunne gaa ud fra, at det Tilbud, vi i sin Tid gav om 30 Mill. Kr. til Fremme af ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, ikke var alvorligt ment fra Venstres Side. Jeg tror ikke, det gavner den politiske Forhandling, at vi mistænke hinanden for, at det, vi sige, og det, vi gøre, er ikke ærligt og alvorligt ment. Jeg tror let, der kommer noget forgiftet ind i den offentlige Debat, naar man ikke tør tro om hinanden, at vi som ærlige Mænd sige, hvad vi mene, og kæmpe for, hvad vi anse for at være rigtigt. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at som Medlem af de militære Udvalg, der i 70erne behandlede dette Spørgsmaal, mente jeg det alvorligt med denne Sag, og jeg tør sige, at Mænd som Berg og Bojsen mente det lige saa alvorligt, og havde Højre været lige saa klogt, som det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) den Gang var, og havde det ikke afbrudt Forhandlingerne om den Ting, havde vi muligvis i Dag staaet anderledes overfor det Spørgsmaal end nu. Men vi fik det Svar fra den daværende Regering, at selv om man blev enig om Forsvarsforanstaltningerne, vilde den lade Sagen falde, hvis man dertil knyttede en Formue- og Indkomstskat. Vi paa vor Side mente, at skulde vi gaa til saa store ekstraordinære Udgifter, saa skulde Formuer og Indkomster, som den Gang vare skattefrie til Staten, bære disse ekstraordinære Udgifter, idet Befolkningen i sin Almindelighed bar Udgifter nok gennem de almindelige Skatter. Det er et Standpunkt, jeg mener, vi godt kunde forsvare.

Det ærede Medlem vilde forsvare sin Opfattelse af Venstres Stilling derved, at der var Venstremænd, som stemte imod de 30 Mill. Det er jo ganske rigtigt; det var der. Men det ærede Medlem ved jo godt, at der indenfor Venstres Rækker altid har været nogle Mænd, der have været højst betænkelige overfor Spørgsmaal om militære Udgifter, end sige ekstraordinære Udgifter som dem, der den Gang var Tale om. Det ærede Medlem ved meget vel, at den Gang talte vi om en Bjørnbaksk Gruppe her i Tinget, hvor Dr. Winther og Søren Kjær særlig vare ledende, og det forbavtede mig, at det var netop de Mænd,

som Højre den Gang faldt i Armene paa. Havde Højre set til den Side, hvor Berg, Bojsen og jeg stod, havde — det gentager jeg — Forholdene sikkert set anderledes ud.

Jeg hørte med Interesse det ærede Medlem give en Skildring af en Oplevelse fra Krigen 1864, og jeg undrer mig ikke over, at det ærede Medlem efter, hvad han der har set, følte det som sin Pligt for sit personlige Vedkommende, hvis han en Gang fik Indflydelse paa disse Spørgsmaals Afgørelse, da ikke at være for karrig eller for sparsommelig. Men det undrer mig kun, at det ærede Medlem med den Indflydelse, han har haft, ikke sagde som saa: Jeg ønsker Forsvarssagens Ordning, og naar det ikke kan ske ad lovlig Vej, naar den Regering, jeg hidtil har støttet, ikke ad lovlig Vej kan gennemføre det, saa vil jeg bidrage mit til, at andre Mænd maa komme til Roret, at andre Mænd maa komme til Styret, for jeg ønsker den Sag fremmet ad Lovens Vej. Det glemte det ærede Medlem. Den store Indflydelse, han har haft i sit Parti, kunde maaske have medvirket til, at Højre havde sadlet om i rette Tid, før man gik over til de provisoriske Foranstaltninger, som jo vare en Følge af den provisoriske Periode, vi i Firserne kom ind paa. Det ærede Medlem og hans Venner vilde Provisoriepolitik og lod saa staa til ogsaa med Forsvarssagen. Nu have vi Følgerne, og nu indse alle, hvor vanskeligt det er at løse denne Opgave. Jeg ønsker ikke, at den skal blive vanskeligere at løse, end den i og for sig er, og derfor vilde jeg for mit personlige Vedkommende have ønsket, at vi kunde have afventet, hvad Resultat Forsvarskommissionen kommer til, og da Regeringens Chef har forsikret os gentagne Gange om, at der ikke skal ske noget med Hensyn til denne Sag i Rigsdagen, uden at Vælgerne blive spurgt derom, synes jeg, vi have Grund til at vente, og at vi ikke behøve at være saa urolige. Jeg vilde beklage det, hvis man nu, før Forsvarskommissionens Betænkning foreligger, søger at binde baade sig selv og Vælgerne til Standpunkter, som man jo dog ikke kan have rigtig Rede paa, før hele Forholdet ligger klart for Vælgerne gennem en Betænkning fra Forsvarskommissionen.

Jeg skal herefter fremføre et Par Ord i Anledning af noget af, hvad der er fremført først fra enkelte Ministre og senere fra et Par enkelte Medlemmer.

Jeg bringer den ærede Minister for